

Najat Ibrahim gick tidigare på Jollen men är nu på besök med dottern Sidra Idris.

Förskolechefen Kristina Wasserman busar med ett av barnen.

Lek och integration på schemat

På öppna förskolan Jollen leker barnen medan de asylsökande föräldrarna lär sig svenska

Till den öppna förskolan Jollen i Uppsala kommer nyanlända barn från hela världen. Där får de lära sig svenska och hjälp att förstå sitt nya land. Bakom den omtyckta förskolan står två equemeniakyrkor.

Det står rester av fil, mackor och frukt på det stora bordet på ena sidan av rummet. Några barn leker bredvid bland färgglada mattor, mjuka madrasser och mönstriga soffor. Hit, till den öppna förskolan Jollen i Uppsala, kommer barn som är asylsökande eller nyanlända i Sverige. Medan barnen leker, har föräldrarna lektioner i svenska, samhällskunskap och friskvård i rummet bredvid.

– Grundtanken är att barnen och föräldrarna ska vara nära varandra. Många som kommer hit har flyttat runt mycket. Därför finns det en vinst i att man inte skolar in i vanlig förskola så snabbt utan finns nära barnen, säger förskolechefen Kristina Wasserman.

Jollen är en del av den dia-

konala verksamheten Nyby Vision som har Uppsala Missionsförsamling och Österledskyrkan i Gamla Uppsala som huvudmän. Förskolan har funnits sedan 2008, men från 2012 går det att ha sina barn på Jollen och samtidigt låta dem stå i kö till en vanlig förskola. Det har gjort att antalet barn på förskolan har ökat. Inför 2014 fick de därför ett ökat årligt bidrag från barn- och ungdomsnämnden i kommunen som finansierar verksamheten.

TVA AV föräldrarna som just nu skolar in sina barn, berättar att de fick höra om Nyby Vision genom bekanta. Men familjer hittar även hit via kommunen, Röda Korset, Migrationsverket, församlingar och andra ur Nyby Visions nätverk.

– Jag har drömt om att hitta ett ställe där jag kunde lära mig svenska. Det öppnar en ny värld för mig. Så jag blev jätteglad när jag upptäckte Nyby Vision, säger Amal medan hon gungar sin lille son på armen.

De fyra ledorden för Nyby Visions arbete med de nyan-

lända familjerna är trygghet, nyfikenhet, relationer och en länk in i samhället.

– Vi blir förstärkta här, det är fantastiskt. Det handlar inte bara om utbildning, utan också om medkänsla. Vi vet att dörren hit alltid är öppen för oss. Vi kanske kommer hit när vi blir pensionärer också, säger Amal och skrattar.

Ibrahim håller med:

– Det här är inte bara en skola där man lär sig svenska. Det är som en enda stor familj. Personalen känner till våra problem och vi kan fråga dem om råd. Jag och min familj är väldigt glada för att vi får komma hit.

INNE i lekrummet sjunger sacionomen Ann-Sofi Jansson "Hjulen på bussen snurrar runt, runt, runt" för en av tjejerna medan Kristina Wasserman busar med en annan flicka och språkstödet Hajer Osman dukar bort från bordet. Jollen tar emot max åtta barn per dag och det är alltid minst tre ur personalen på plats.

– Att det är en så liten grupp gör att vi kan vara individanpassade. Alla barn har

sin resa med sig och det är viktigt att vi visar att vi tycker om barnen och är närvarande, säger Ann-Sofi Jansson.

En vanlig dag på Jollen innehåller fruktstund med saga, sångsamling, lunch och lek – ibland inne och ibland ute i parken. Läroplanen för förskolan används som ett vägledande dokument, men viktigast är att barnen får bekanta sig med allt det nya i Sverige i sin egen takt. Namnet Jollen kommer från tanken att barnen gör sin egen resa och att varje barn har sin egen berättelse.

FÖRRA ÅRET var drygt 30 barn från elva länder inskrivna på Jollen. Hur länge barnen stannar varierar mycket.

– Det kan handla om några veckor för dem som har fått uppehållstillstånd och bara väntar på att få en vanlig förskoleplats eller att få flytta, till några år för barn med familjer som söker asyl, säger Kristina Wasserman.

Föräldrarna kan också få råd och stöd i asylprocessen och i vardagliga frågor som rör till exempel barnomsorg, skola och blanketter. Perso-

nalen har fortfarande kontakt med många av familjerna efter att barnen har slutat på Jollen.

– De kommer och hälsar på, eller ringer, smsar och mejlar för att berätta hur det har gått. Ibland följer de med på någon utflykt också, berättar Kristina Wasserman.

FOADRABI som gör praktik på Jollen, trivs även han väldigt bra. Han uppskattar bland annat helhetstanken i arbetet:

– Vi jobbar inte bara med barnen eller bara med föräldrarna, utan med alla bitar tillsammans. Det ger kvalitet och trygghet.

Han tycker också om människosynen hos dem som arbetar på Jollen.

– Jag är muslim, men jag har sett här att de som är kristna har stor förståelse för andra. De accepterar dem som är annorlunda. På kommunen är det mycket material, men här handlar det om mänsklighet. Människorna är i centrum, inte det materiella.

LINA MATTEBO
text och foto